

© TWAN WIERMANS

Draagvlak voor dierenwelzijnslabel moet nog groeien

DIERENWELZIJN Op basis van de afspraken in het Vlaams regeerakkoord wil minister Weyts, bevoegd voor Dierenwelzijn, een Vlaams dierenwelzijnslabel organiseren. Aangezien bij een dierenwelzijnslabel niet alleen producenten maar alle schakels van de keten betrokken zijn, werd in het Ketenoverleg een analyse gemaakt van de voorstellen.

Marktvraag inschatten

Vanuit het Ketenoverleg erkent men dat inspelen op de toekomstige maatschappelijke behoeftes en verwachtingen inzake dierenwelzijn kansen kan bieden. Om een maatschappelijk verantwoorde dierlijke productie te realiseren en de marktpositie van de Belgische vleesketen te vrijwaren, moeten de inspanningen en eisen die te maken hebben met dierenwelzijn tijdens het productieproces gevaloriseerd en getoond worden. Een overkoepelend dierenwelzijnslabel kan daarbij helpen en biedt een antwoord op de noodzaak om consumenten correcter en beter te informeren. Daarbij is het belangrijk dat de waardecreatie ook ten goede komt aan de schakels waarvan extra inspanningen en meerkosten worden gevraagd. Indien de markt dit vraagt en de consumenten hiervoor willen betalen, zijn veehouders bereid op het vlak van dierenwelzijn bijkomende inspanningen te leveren.

Betrokkenheid sector

Zoals aangegeven in het rapport is het belangrijk dat het label voldoende geloofwaardigheid heeft. Om dat te garanderen moet er een onafhankelijk beheer zijn. Anderzijds mag de betrokkenheid en inspraak van de sector niet uit het oog worden verloren. Die moet ook vertaald worden in de uitwerking van het beheer. In het voorliggende businessmodel is de betrokkenheid van de keten beperkt tot een adviesfunctie. De veehouderij en slachterijen zijn echter degenen die te maken zullen krijgen met extra eisen en inspanningen, dus hun inspraak is zeer belangrijk en mag niet beperkt blijven tot louter advies. Tijdens besprekingen in de vakgroepen blijkt telkens weer dat het onaanvaardbaar is dat wetenschappers zonder inspraak van de sector vastleggen welke bijkomende inspanningen op dierenwelzijnsvlak opgenomen worden in een dergelijk label.

Wie betaalt?

Bij de uitrol van een centraal dierenwelzijnskeurmerk moeten de bestaande kwaliteitssystemen maximaal betrokken worden. Alle noodzakelijke instrumenten inzake borging, controle en certificatie zijn hier reeds uitgewerkt. Operationele kosten kunnen zo worden beperkt. Bij de borging van het B2C-label moeten maximaal de

mogelijkheden van digitalisering benut worden. Het Ketenoverleg vindt de projectmatige insteek inzake financiering die op tafel ligt om de opstart te financieren onvoldoende. Er moet een meerjarig financieringsplan uitgewerkt worden, waarbij de meerwaarde van een dierenwelzijnslabel in de markt in de eerste plaats terecht komt bij die schakels in de keten die hiervoor ook de inspanningen leveren. Overheidsfinanciering mag niet beperkt blijven tot een projectmatige insteek. Kostenefficiëntie zal een belangrijke succesfactor zijn, aangezien in het rapport zelf ook aangetoond wordt dat de bereidheid van de consument om een meerprijs te betalen eerder beperkt is. De werkgroep Ketenoverleg onderschrijft de mogelijkheid om bij de uitwerking van het nieuwe GLB post 2023, middelen in te zetten om initiatieven op het vlak van dierenwelzijn te stimuleren. Tot slot dient er rekening gehouden te worden met de eigenheid van de Belgische productieketen. De invoering van een dierenwelzijnskeurmerk moet voor de werkgroep Ketenoverleg in functie van de werkbaarheid op Belgisch niveau gebeuren, aangezien er geen gescheiden operationele opstelling en verwerkingslijnen zijn voor de respectievelijke regio's. ■

Guy Vandepoel, lid Hoofdbestuur Boerenbond